

प्राहिणोद्राजपुरुषान् पार्श्वं प्रायोपवेशिनां ॥ ४६७ ॥

पिशाचकपुरे ग्रामे वीरदेवाभिधस्य यः ।

कुटुम्बिनः कामदेवनामा सूनुरजायत ॥ ४६८ ॥

स शिक्षिताक्षरो लब्ध्वा मेरुवर्धनमन्दिरे ।

बालाध्यापकतां स्नानशीलादिगुणभूषितः ॥ ४६९ ॥

क्रमाद्गङ्गाधिकार्यासीदथ तस्यात्मजः शनैः ।

लेभे गङ्गाधिकारित्वं राज्ञः शङ्करवर्मणः ॥ ४७० ॥

यः प्रभाकरदेवोऽपि सुगन्धाह्नकामुकः ।

लक्ष्म्या सरस्वतीद्विषादेशविल्लवतोऽथवः ॥ ४७१ ॥

विद्वान् यशस्करो नाम तत्पुत्रोऽत्यन्तदुर्गतः ।

सख्या फल्गुणाकाख्येन समं देशान्तरं गतः ॥ ४७२ ॥

सुस्वप्नदर्शनैः पीठदेव्याशीर्भिश्च हर्षुलः ।

तस्मिन् प्रसङ्गे सोत्साहः प्रत्यावृत्तो निजां भुवं ॥ ४७३ ॥

पितृघातिबधूद्वैर्यतिर्बोधयितुं द्विजान् ।

मध्ये गृहीत्वा वाग्मिवात् प्रविवेश तदन्तिकं ॥ ४७४ ॥ कुलकं ॥

दृष्ट्वैव तं दैववशादिकमत्यस्पृशे द्विजाः ।

ध्वनिं राजायमेवास्त्वित्युच्चकैरुदचारयन् ॥ ४७५ ॥

अथाभ्यषिच्यत क्षिप्रं विप्रैरेत्य यशस्करः ।

क्षमाधृतिः प्रौढसामर्थ्यः सानुमानिव तोयदैः ॥ ४७६ ॥